

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 68. Quæ sint causæ scrupulorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

ccatum,
dicium,
et te esse
uli præ-
teriaris te
tus siste-
osæ sunt:
ere, nec
vel alte-
arrendo
& illum
d accipi-
nulliu-
tsi enim
hoc fa-
III. Bo-
m regu-
re se ad
tiam tu-
uam esse
z c. 20.
ociari;
ionibus
lorum,
s atram
uperbus
hem pe-
quæ non
n. VIII,
qd non
iligen-
uantam
suppetit
nisi cer-
cum

wm & evidens sit esse peccatum : Vide *Vasq. in 1.* " 2. d. 57. 2. Quod nihil teneatur repeterem ex præ- " teritis confessionibus, nisi certò sciat illud esse mor- " tale, & se ritè confessum non esse; Non est autem " certus, quamdiu dubitat: Unde suadet *Lay* ut scru- " pulosus nunquam confiteatur dubia & scrupulos. " Et *Sa. V. Dubium Sanch. Azor. Ec.* dicunt non " teneri confiteri, nisi quæ jurare possit esse mortalia, " & nunquam esse confessum. Ratio utriusque privi " legii est, quia in scrupulo ex nimio timore pec- " candi turbatur ratio, ut non possit rectè rem exa- " minare: Unde esto aliqua confessus non fuerit, non " tenetur tamen cum tanto damno & periculo an- " xietas perpetuæ procurare integritatem confes- " sionis, cum ab ea minores sape difficultates excu- " sent, ut notat *Koning. Laym. Bon. Azor. Bee. IX.* " Confessarius non permittat confiteri vel propone- " re scrupulos vel dubia, (maximè, si semel ad satie- " tam audiverit:) quia alioqui nunquam fontem " scrupulorum exhauriat. Vide apud *Lay. hic c. 6.* " *Filine. Sanch. hic & l. 2. de Matri. d. 41. n. 2.* " *Azor p. 1. l. 2. c. 20 Bresserum l. 6. t. to. Bee. p. "* " 2. t. 1. c. 4. q. 10. *Bonac. to. 2. d. 2. q. 4. p. 8.* " "

ADDENDA.

Q 68. *Quæ sint causæ scrupulorum R. Variæ, 512*

- 1. Suggestio dæmonis, ut bonum spirituale hominis impedit: 2. Consortium cum scrupulis, vel lectio casuum conscientiæ facta ab incauto & minus intelligenti: 3. Imbecillitas capitis, quam homines apprehensivi habent: 4. Defectus judicij naturalis: 5. Melancholia aut complexio corporis ad timorem propensa, qualis est in naturis humidis ac frigidis. 6. Acumen ingenii in inveniendis ratio-

T

nibus

nibus dubitandi, & impotentia dissolveundi. 7. Oculta superbia, ob quam aliquis non vult se submittere judicio & directioni alterius: 8. Actio de se non mala cum timiditate saepius repetita, sic enim magis intimidatur animus, & tandem cedit imprudenti timori. 9. Pusillanimitas & dejectio animi, ob quam quis nescit timores contemnere. 10. Nimia sollicitudo cavendi omne id, quod habet speciem mali, dum enim continuo sibi clamat, cave peccatum, cave tibi, seipsum sine causa intimidat. 11. Voluntas Dei, qui saepe immittit, vel ad punienda peccata, praesertim superbiam, vel ad instruendum hominem, ut sciat compati & dirigere simili malo affictos, vel ad excutiendam tepiditatem in servitio Dei, vel denique ad majus ejus meritum.

513 Q. 69. *An scrupuli sint utiles.* R. Sunt partim utiles, partim noxii:

§. I. Utiles sunt; 1. quia juvant ad emundandam conscientiam; hinc homo, qui in vita scrupulosus fuit, in morte solet abundare maximis consolationibus, etiam ex recordatione, quod conscientiam semper conatus sit habere mundam. 2. Juvant ad reddendum hominem in actionibus suis cautum, ne offendat Deum; item faciunt attentum & sollicitum, ut omnia ad Deum dirigat. 3. Plurimum faciunt ad internam humiliationem, videt enim scrupulosus, quam miser sit, quam parum prudens: deinde cogitur per angustias suas se suaque omnia aprire alteri; debet abdicato proprio judicio alienum sequi, & facere, quod jubet alter. 4. Multum conducunt ad hoc, ut quis suo tempore possit alios dirigere & juvare, vix enim bene dirigit scrupulosum, qui scrupulos non senserit, unde quos Deus praeordinat ad alios suo tempore juvandos, solet eos prius in illis exercere, ut sciant compati, & practicè novi-

rin;